

Klub Lišák Páji Jindráka jste mohli do letošního jara každý měsíc navštěvovat v KC Novodvorská. Pokud jej tam někdo hledal ve čtvrtek 7. října, musel se rychle přesunout do KC Zahrada na Jižním Městě. Stihl to v pohodě. Hostující kapela Dubia Fortuna si popletla začátek koncertu, na svůj web uvedla 20.00 hod. a polovina diváků dorazila až před osmou. Myslím, že hodinový posun nikomu nevadil, Pája přítomným divákům situaci objasnil a ti zatím měli příležitost udělat tržbu místní kavárně.

Změnil se i sál Zahrady. [Lišák](#) si jej přizpůsobil k obrazu svému. Pódium z praktikáblů se známým dětským koberečkem se silničkami, koleje a hřišťátky a hlediště se židlemi uspořádanými do kruhové výseče. Ovšem s tím rozdílem, že diváci sedící

Dubia Fortuna u Lišáka

foto: Tomáš Rulf ©

jindy vepředu se ocitli vzadu a ti vzadu zase vepředu. Ano. Jeviště se zataženou sametovou oponou jsme měli za zády. Touto fikanou úpravou se sál proměnil v komornější prostor ideální i pro písničkáře samotáře. Není ten Pája Jindrák Lišák? :-)

Prvním a jediným hostem premiérového Lišáka v Zahradě se stala již zmiňovaná "roztržitá" kapela [Dubia Fortuna](#). Vznikla před pěti lety a svou tvorbu řadí někam na pomezí středověké hudby a world music. "

Středověká a renesanční hudba v dobách dávno minulých doprovázela nejednu hostinu či ples. Pro nás to byl zajímavý a něčím zvláštním přitažlivý hudební směr. Nasazením, bezprostředností a nadhledem se snažíme o navození pocitu pohody, nevázanosti, veselí?," píše se na

webových stránkách. Ano, lidé se chtějí bavit v každé době. A tak i v časech morových ran a cholery, vypichování očí a chřestění brněním na válečných polích v bitvách s Turkem či Švédem, se utíkali k radovánkám, hrám a tanečním rejům, prožívali své "pochybné štěstí", jak zní český překlad názvu Dubia Fortuna.

Melodie z prastarých notových zápisů lze vyčíst, nástroje té doby podle různých kreseb a ilustrací vyrobit také. Ovšem, jak přesně zněla hudba těch časů nevíme. (Ani já to nepamatuju.

:-) Ale kapela tvrdí, že hudba v jejich podání se od tradičního dobového zpracování liší, asi nějakého pamětníka znají. :-) Na historické nástroje muzikanti hrají v pravdě moderně, doprovody na cistru téměř jak praví rockeři na kytaru. Představme si je jednotlivě: Filip Čejka (cistra, fidula, šalmaje, zpěv, rolničky), Vašek Vopravil (cistry, perkuse, zpěv, řev, rolničky), Anička Matlová (flétny, šalmaj, zpěv, tamburína) a Radek Podehradský (djembe, davul, tarabuka, řev, rolničky). Přiřadit názvy k jednotlivým bicím nástrojům snad kromě djembe se mi nepodařilo, zato jsem si všimla, že nástroj "rolničky" ovládají dokonale hned tři pánové.

Omlouvám se za trochu nevážený popis kapely, ale svedla mě k tomu jejich rozverná muzika, vyvolávající skutečně pocit nevázaného veselí. Ať v písničkách smutných, veselých, tanečních či zamilovaných, jak je poněkud skoupě uváděl Vašek Vopravil, jinak vtipný až roztomilý pachatel mluveného slova. Ve skladbách, jejichž názvy v latině, italštině, španělštině či francouzštině si bohužel nepamatuji, vynikal zejména souzvuk dvou šalmajů a zpěv Aničky a Filipa. Kapelu jsem slyšela poprvé, ale možná, že vy ji znáte z účinkování na hradech a zámcích či z různých historických slavností nebo Lišáka loňského. Vám ostatním doporučuji poslechnout si několik Mp3 z webu, vybraných z CD ***Esta Mesa***. Abyste nepodlehli iluzi idylických časů dávno minulých, poslechněte si i nahrávku na zakázku "vyrobené" sugestivní scénické muziky

Wir zogen in

das Feld

Brrrr!!! Ale zní to pěkně.

Muzika zněla nádherně i v Zahradě. Když se dají dohromady tři fenomény - zajímavá kapela, výtečný zvukař a akusticky výborný sál - ani tomu snad jinak být nemohlo. První zahradní Lišák se vydařil a já přeju Pájovi Jindrákovi a jeho Lence i v dalších večerech šťastný výběr účinkujících, spoustu spokojených diváků a Zahradě blahopřeji k dalšímu pozoruhodnému projektu, kterému ve svých prostorách dala příležitost. Přijďte se podívat. Třeba již ve čtvrtek 11.11. na **Ponožky pana Semtamťuka**. :-)))